

NOORD-BRABANDER.

Donderdag 18 Junij.

DICERE VERUM QUID VERAT.

Horatius.

ITALIE.

Berigten uit Rome hoorden dat het Koninkrijk Neapels, in stede van eene vermindering zijner krijgsmacht te beoogen, haast in tegen-deel staat uit te treden, en daarmede reeds met Piemont een vrij groot aantal stukken geschut heeft ontvangen, alsmede eene menigte berodigaliden voor de betweping der vestingwerken, en van de vloot, die ook met eenige kleine oorlogsvaartuigen zal versterkt worden.

— SIENA, 28 mei. Onze Aartsbisschop is naar Florence vertrokken, teneinde den Aartsbischop van Florence, in naam der geselede Bisschop, te overredigen, met beide, tusschen de oude Univer-siteit niet, gelijk te plan was, te vernietigen, en dit te minder, terwijl de aanzienlijke hertzen van Tolomei, Picotomini, de Borghesi en anderen, allen uit Siena van oorsprong, hebben aangeboden, de fondsen der Hoogeschool te behouden, en te brengen en te houden. — De Memorie schijnt gunstig te zijn aangenomen.

— MILAAN. De groote toneelchier *Alexander Dumas* is alhier aangekomen, waar hij zich eenigen tijd zal ophouden, om een Treurspel te voltooien, bestemd voor de aanstaande wintervertooningen van het Théâtre-Français.

DUITSCHLAND.

Wij hebben hier en daar vermeld gezien, dat een Bisschop van Hongarije naar Rome is gegaan tot regeling der kerkelij-ke zaken, zoo als die op den Rijksdag laatstelijk waren verhandeld. Deze prelaat is Mons. *Joseph Lonoviz*, geboren in het Bisdom van Agria, den 31 Januarij, 1793, en sedert 1834 Bisschop van Cronad of Cronad, in het Banaat van Temesvar, in Hongarije.

— Uit de thans ontvangene Pruisische Staats-Courant van den 11 Junij blijkt, dat het lijk van den overleden Koning dien dag in den Berlijnschen dom zou worden bijgezet, en wel op eene wijze, die door den overledene zeiven was voorgeschreven. Den dag te voren was de lijkst op eene plegtige wijze in het paleis voor het algemeen ten toon gesteld. De anders gewone tentoonstelling van het lijk op een parade-streep met den uitdrukkelijken wil des overledenen Koning. Volgens het door zijnen opvolger den 9 Junij vastgestelde programma omtrent de begrafenisplegtigheid, zou daarbij de lijkbaar door Zijne Majesteit zeiven en zijne gemalin, door den Keizer van Rusland en door alle de overige Prinsen en Prinses van het Koninkrijk huis, waaronder ook Prins *Frederik* der Nederlanden en zijne gemalin, van het paleis naar de domkerk worden gevolgd. De stoet zou door de geestelijkheid der hoofdstad en een groot aantal door den overledene zeiven aangewezen troepen van allerlei wapen worden geopend. — Alle Duitse dag-bladen komen daarin overeen, dat in Pruisen de rouw over den dood des Koning algemeen is. Zijne Majesteit heeft, volgens deze bladen, weinige uren voor zijn afsterven, van al zijne kinderen en bloedverwanten en van de vorstin von Liegnitz, die zijne sponde-wiet heeft verlaten, op eene roerende wijze afscheid genomen. Den Keizer van Rusland heeft hij nog herkend, doch niet kunnen toespreken. — Overal in Pruisen hebben de bezettingen den eed van trouw aan Koning *Frederik Wilhelm IV* afgelegd.

— MÜNCHEN, 4 Junij. Een magistraals-persoon van Maagdeburg is hier aangekomen, teneinde in onderhandeling te treden met de groote koninklijke fabriek van geschilderde glazen, aangezien men voornemens is, al de ynstels der Hoofdkerk van Maagdeburg te herstellen. Deze fabriek is niet alleen slechts geheel Duitsch-land door, maar ook in Frankrijk en Engeland bekend.

ENGLAND.

LONDEN, 15 Junij. Men heeft hier in de Oxford-street voorge-geven van eene bestrating in hout, die den besten uitslag ople-verde. Dag voor dag rijden er zeven duizend wagens, van 400 tot 1000 ponden vracht, en meer dan twaalf duizend paarden over, zonder de minste schade toe te brengen. De wrijving staat genoeg-zaam gelijk met die der harsen wagen, zoodat een paard een rij-tuig hier zal voorttrekken, wat vier paarden op een grint- of keiweg niet moede zouden bewegen. — Deze soort van wegen maakt geen-geraas en zijn niet onderhevig aan stof of slijk. — Zij werden ont-gevonden door den Graaf *Walsley*, die er voor uitgevonden is.

— De thans ontvangene Duitse bladen zijn opgevuld met berigten omtrent de verheerlijking van de tegen het leven van Koningin *Victoria* en van haar ongemak te uitspreken, doch getuigen voor deze vorstelijke personen een zeer matig succes, doch heeft gehad. Hare Majesteit en Z. K. H. de Prins, die voor het

ogenblik het Buckinghamische paleis te Londen bewonen, deden den 10 Junij, s namiddags omstreeks zes ure uit, om nog voor den middagmaaltijd een bezoek aan de Hertogin van Kent, de moeder der Koningin, te gaan geven. Zij waren in een laag, open rijtuig gezeten, en slechts door het gewone gevolg vergezeld, zoodat ook geenerlei gewapend geleide zich bij hen bevond. Na den loop van het paleis doorgereden te zijn, vonden zij voor het ijzeren hek, dat op den heuvel *Constitutionshill* genaamd, dijkomt, eene talrijke menigte welgekleedde personen verzameld, die het vorstelijk paar, hetwelk gewoonlijk op dien tijd een rid doet, wenschte te aanschouwen. Het rijtuig, hetwelk met vier paarden bespannen was, reed vrij langzaam door deze volksmenigte den heuvel op, en was naauwelijks 2 of 300 Engelsche ellen van het hek verwijderd, en op een punt gekomen, waar slechts weinige menschen stonden, toen een jong mensch van 18 of 20 jaren, die daar had post gevat, een pistool voor den dag haalde en op het vorstelijk paar afschoot. Niettegenstaande de misdadiger in de onmiddelijke nabijheid van het rijtuig stond en niemand zich tussen hem en hetzelfde bevond, miste het schot. De moordenaar vuttede weinige seconden later een tweede pistool af, doch gelukkig mede zonder de Koningin of Prins *Aldert* te treffen. Dezen waren natuurlijk zeer verschrikt. Volgens sommigen, is de Koningin bij het eerste schot in het rijtuig opgesprongen, doch door haren ge-maal weder neêrgezeten, hetgeen tot het behoud haren Majesteit kan hebben bijgedragen. Zij hebben den moed en de tegenwoordigheid van geest gehad, om al het voorval te gelasten van den voor-geboorten rid voort te zetten, en de Koningin heeft dus zelve hare Moeder binnent haren toestand kunnen geruststellen. Van het paleis dezer laatste is het vorstelijk paar een klein uur later, onder het geluk der over eene zoo gelukkige behoudenis verheugde bevolking, naar het Buckinghamische paleis teruggekeerd. Ditmaal hadden zich echter een aantal aanzienlijke Engelschen, die in het bij-gelegen park rondreden, rondom het rijtuig geschaard. Volgens eene verzekering, den 11 den door den minister *Russell* in het Lagerhuis gedaan, heeft de gezondheid der Koningin door den door-gehalen schok niet geleden. Zij moet eerst na haren terugkeer in Londen uitgerust zijn. Intusschen was vordra de beide scho-ten gevallen waren, de schuldige door de omstanders gevat en al spoedig in handen der politie gekomen. Hij is, na het ondergaan van een voorloopig verhoor, wegens de misdaad van hoogverraad aangeklaagd, en al spoedig in de gevangenis van Newgate overge-bragt. Daar heeft hij, in tegenwoordigheid van den minister en de hooge regterlijke beambten, een tweede verhoor ondergaan. Ook zijn vele getuigen van het voorval ondervraagd, en allerlei waspo-ningen gedaan. De mislag daarvan wordt zoo veel mogelijk geheim gehouden. Intusschen weet men reeds, dat deze ontzide Konings-moorder *Edward Oxford* heet, uit Birmingham geboortig is, en in de laatste twee of drie jaren als knecht in herbergen of winkels te Londen heeft gediend. Hij was thans buiten dienst, en woonde met zijne moeder en zuster op eene kamer in het stadsgedelte *Southwark*. Men heeft, naar men verzekert, eene lijst van 26 per-sonen bij hem gevonden, die op de eene of andere wijze aan zijne afschuwelijke misdaad medeplichtig schijnen te zijn, en zoo men heeft tot een genootschap van republikeinen of chartisten behooren. *Oxford* heeft geenerlei poging gedaan om te ontvlugten en in zijn geheel gedrag, nadat hij gevangen was genomen, eene onbe-grijpelijk onverschilligheid ten toon gespreid. Van krankzinnigheid weet men bij hem geene sporen kunnen ontdekken. Zijne moeder, die op het oogenblik van het plegen der misdaad te Birmingham was, is dadelijk van daar naar Londen gekomen, en schijnt pogingen te hebben gedaan, om te doen gelooven, dat hij uit jeug-digen, ofschoon ook door haar als zeer misdadig beschouwd en medelijdend de misdaad heeft gepleegd, en dat de pistolen niet met kogels geladen waren. Het laatste voorgeven strijdt echter met de omstandigheden, dat men sporen van een der kogels op den muur, vanden zijde van het rijtuig gevonden heeft. Ook heeft men reeds ontdekt, dat *Oxford* zich in den laatste tijd dagelijks in het schieten met het pistool oefende; een vorm om kogels te rieten is op zijne kamer gevonden. Daarentegen zijn tot nu toe alle po-ningen, om op de plaats, waar de beide schoten gevallen zijn, kogels of stukken daarvan op te sporen, vruchteloos geweest. De alreeds berigten, die men omtrent *Oxford* heeft, luiden, dat hij plotseling zeer weerstig was geworden, zoodat men hoop had, om met hulp zijner moeder, en vaders omtrent de onverlaten, wier werktuig hij waarschijnlijk geweest is, te ontdekken.

Hij heeft, zoo ver men weet, de misdaad noch ontkend, noch ver-
goelijkt, doch geene medepligtigen genoemd.

In de beide huizen van het parlement is den 11. dadelijk tot het
aanbieden van adressen van geliefwensching aan de Koningin en aan
Koning Albert besloten. Door een overgroot aantal leden, die zich
in plechtige optocht naar het paleis hadden begeven, zijn deze
adressen aangeboden. De stedelijke raad van Londen heeft een ge-
lijken stap gedaan. De beide vorstelijke personen hebben in den na-
middag van den 11. een rid in den omtrek van hun paleis gedaan,
en bij die gelegenheid de roerendste blijken van de liefde des volks
ontyangen. In het parlement is het denkbeeld geopperd, om de
redding der Koningin, die zoo kennelijk door den Almagtige is be-
waard, op eene godsdienstige wijze te vieren.

— *Eduard Oxford*, de misdadiger, die den mislukten aanslag
op het leven der Koningin van Engeland gemaakt heeft, is slecht
18 jaren oud, 5 voet 7 duim lang, levendig van gelaatskleur, bruin
van tint, zwart van oogen, zwaar van wenkbrauwen, dik en don-
ker van haar; hij heeft geene bakkebaarden. Zijne kleeding was
deftig-net; zijne wijze van spreken is kort, maar helder. Hij schijnt
van eene kalme gemoedsgesteldheid te wezen, en heeft den nacht
na zijn gruwel feit zeer rustig doorgebracht. Al zijne gedragingeh
zijn den Heere Maccéau, den geneeskundige van Policie, zoodanig
beraden voorgekomen, dat er geene sporen van krankzinnigheid bij
vallen op te merken. Hij heeft het moorddadig schot, naar men
berekent, op een afstand van slechts negen pas gelost. Hij was
lid van een Republikeinsch genootschap, onder den naam van *het*
Jeugdige Engeland; het reglement er van is bij hem gevonden;
er stonden ook een twaalf of veertien namen op eene lijst, die door
de policie met nog andere papieren in beslag genomen is. De
hooswicht heeft reeds verscheiden verhooren ondergaan, waarbij
bij de grootste koelbloedigheid aan den dag legt, en het voorko-
men aanneemt, alsof duizenden zijner makkers hetzelfde plan koest-
teren, dat hem mislukt is. Na het verhoor, zullen alle bijzonder-
heden dezer schandelijke zaak aan het publiek van regeringswege wor-
den bekendgemaakt. Terstond na het plegen van dezen gruwel, werd
er Ministersraad gehouden bij den Markies van Normanby, die met
de Binnequandsche zaken in Engeland belast is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 15. Junij. De bronzen deuren der Magdalena-kerk
zijn thans gegoten en gereed, om de werkplaats des kunstenaars,
den Heer *Louis Richard*, te verlaten. Zij zijn eens zoo groot
als die van de Doopkapel (Battisterio), te Florence, en van het Vati-
caan, te Rome, namelijk een en dertig en een half voet. Zij
hebben twee vleugels, en daarboven loopt een impost, waarop het
Laatste Oordeel is voorgesteld. Iedere vleugel is in vier paneelen
verdeeld, en daarop zijn de X Geboden in basrelief werkdadig (en
action) uitgedrukt; de figuren hebben twee voet hoogte; de randen,
die deze basreliefs omgeven, zijn zeer rijk gewerkt. De tekening
van het geheele kunstwerk is ontworpen door den Heer *Triquetti*,
een der voornaamste basreliefkunstenaars van onzen tijd.

— Het voor de kolom van Boulogne bestemde standbeeld van
Napoleon, door den Heer St. Denis gegoten, en waarvan wij vroe-
ger melding maakten, is door den vermaarden beeldhou-
wer Bosio ontworpen. Het gieten is allergelukkigst geslaagd.
Het beeld is 15 voet hoog, en stelt den Keizer voor op den oog-
blik, dat hij de decoraties van het Eerelegioen aan de armée uit-
reikt. Dit werk zal worden ingewijd op het tijdstip, dat Napoleons
asch de Fransche kust nadert.

— *Mehemet-Ali* heeft op eene onzer grootste werven een stoom-
boot laten bouwen, die op allerlei wijzen door de kunst zal worden
opgevoerd, en waarvoor 500 duizend franken zijn toegestaan.
Deze boot is bestemd tot een geschenk aan de Sultane-moeder, die
er den Bosphorus mee zal bevaren, en waarop ook de Dames van
het serail, van tijd tot tijd, een waterlogje zullen maken, onder
het harmonisch genot der zaugen van Rossini, en met het nieuwe
toestel van vuurwerk aan boord, zoo als dit door Ruggieri in Tur-
kije is ingevoerd.

— Koning *Lodewijk Philips* heeft, op het eerste berigt van
den dood des Konings van Pruisen, zonder de officiele kennisge-
ving daaromtrent af te wachten, met zijn hof den rouw over dien
Vorst aangenomen. — Eene vrij wonderlijke sympathie van Frank-
rijk voor Pruisen; of zou het de vrees zijn voor de oorlogzuchtige
gezindheid en haat des Pruisischen Troonopvolgers jegens *LODEWIJK*
FILIPS?

— Berigten uit Parijs van den 12den Junij vermelden, dat het
Engelsche ministerie, op aandrang van den Franschen gezant, maat-
regelen genomen heeft, om te beletten, dat, bij het afhalen van
Napoleons gebeente door een Fransch smaldeel, de geestdrijvende
vereenigers van dien veroveraar zich met koopvaardijochten naar dat
eiland begeven. Deze maatregel schijnt vooral tegen den jongen
Prins *Lodewijk Napoleon* gericht te zijn.

— De jeugdige, reeds door verscheiden hoogstbelangrijke werken
beroemde Architect *Azemar*, heeft het plan thans ingeleverd voor
het Napoleons-Monument in de kerk der Invaliden. De vensterglazen
dier kerk zouden, volgens zijn gevoelen, in kleur behooren te zijn
eigen de voornaamste trekken uit 's Keizers leven behooren voor te

s'ellen; waardoor tegelijk eene dienst werd bewezen aan de schoone
verlichting van het gebouw, en eene gepaste hulpe toegebracht aan
de Geschiedenis van den grooten Veldheer, die daar, onder den
Blijgen kapel, rusten zal.

— Een brief uit Alexandrië, gedagteekend 14 Junij, meldt, dat er
sich 4000 Belgrims, op Paschavandag plechtig in de wateren van
den Jordaan hebben gebaad. Zij werden aangevoerd door den Gou-
neur en door een sterk geleide van troepen. Intusschen hebben de
Arabieren zich van de Gouverneursient meester gemaakt, alsmede
van een aantal voorwerpen, idel zijne veldkeuken behoorende. Deze
roof werd, tot groot ongerief der gasten, niet ontdekt vóór dat men
aan het maal zou gaan.

— Den 13. Junij is door den Pastoor der St. Rochuskerk, ten aan-
schouwe eener groote menige van de aanzienlijksten dezer stad, bij
den H. Doop tot het Christendom overgebracht de Heer Seliuski,
Israëliet, beroemd Geneeskundige, 33 jaren oud, en geboren te
Weiliska, in het Koninkrijk Polen. De nieuwbekeerde heeft den
naam van Josephus aangenomen.

— Begunstigd door het schoonste weder heeft Z. M. de koning
heden (14) de National-Garde in wapenschouwing genomen. Ten 12½
ure begon de revue, en eindigde ten 4½ namiddag. Er waren 45.000
man in de gelederen. De drie hertogen, 's Konings zonen, Orleans,
Nemours en Aumale, waren bij deze plechtigheid tegenwoordig. Na af-
loop is er een groot maal op het kasteel der Tuileriën gehouden. — De
dag is zonder de minste toornis voleind, waarvoor sommigen gevreesd
hadden, naar aanleiding der geruchten, die er nopens den aanslag
op het leven van Koningin-Victoria, te Parijs, reeds omlieden.

BELGIE.

BRUSSEL. Het laatste Gezondheids-Bulletin van H. M. de Konin-
gin, gedagteekend uit Laeken, den 14. Junij, 1840, luidt even
gunstig zoo ten opzichte der doorluchtige Bevallene, als der jonge
Princes. — Het zal derhalve door geen ander meer gevolgd worden.

— De Graaf *de Montalembert*, Pair van Frankrijk, en schoon-
zoon van den Graaf *de Merode*, wordt binnen weinige dagen hier
verwacht.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 12. Junij.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft, in hare zitting van
heden, aangenomen de twaalf ontwerpen van wet tot wijziging van
de Grondwet, welke van regeringswege aan de Tweede Kamer wa-
ren aangeboden en door dezelve waren aangenomen, alsmede het
voorstel der Tweede Kamer, tot aanvulling van art. 130 der
grondwet.

— AMSTERDAM. Bij de Heeren Boekhandelaars *van der Hey*
en Zoon is ter perse gelegd *de Reis* van den Ridder JAN VAN
's GRAVENWEERT naar *het Oosten*, een Werk, dat van de grootste
waarde zijn moet, wanneer men indachtig is aan de echte verdien-
sten en hooge talenten eens schrijvers, die de Nederlandsche Letteren
met eene zoo schitterende poëtische vertaling van HOMERUS *Ilias* en
Odyssea verrijkt heeft, en reeds veel vroeger als een zeer ervaren
Reiziger naar Italië bekend stond; met een woord, een geleerde
in den klassiken, niet minder dan in den modernen zin, edel en
groot. — Ieders aandacht is op die nieuwe bijdrage tot 's mans let-
terroem, en op die nieuwe parel aan de kroon onzer Literatuur reeds
voorloopig met belangstelling gevestigd.

— Men schrijft uit Dordrecht, dat aldaar thans in opbouw is lig-
gende op de werf van de Heeren *van Limmen* en C^o. het fregat-
schip 's *Hertogenbosch*, waarvan de kiel op den 9. dezer is op-
gehaald. — Deze fregat is de eerste bodem, die gebouwd wordt
voor rekening van de *Oostindische Scheepsrederij*, nu onlangs
te 's *Hertogenbosch* opgericht, en waarvan de zetel aldaar geves-
tigd blijft, zoo als wij in ons nommer van den 11. dezer hebben
aangekondigd.

— Maandag morgen is, op de hoogte der Dungensche brug, in de na-
bijheid dezer stad, opgevischt het lijk van zekeren *Henrikus Quekel*,
oud ongeveer 35 jaren, van beroep smidsknecht, geboren te Oos-
terwijk, en wonende alhier. Naar men verneemt, bestaan er hevige
vermoedens, dat deze persoon gewelddadig om het leven is ge-
bracht, doordien onderscheidene kneuzingen en wonden aan het hoofd
en den hals met een snijdend instrument schijnen te zijn toege-
bracht, en hij daarenboven van het geld, hetwelk hij bij zijne terug-
komst van de Voghelsche markt, in eene zakje, dat ledig was, moet
hebben gehad, is beroofd. Deze ongelukkige laat alhier eene
vrouw met vijf hulpbehoevende kinderen na. De justitie wendt alle
mogelijke pogingen aan, om de daders te ontdekken.

Correspondentie.

Maastricht, den 13. Junij, 1840.

Mijn Heer de Redacteur!

Daar uw geacht Blad altijd het grootste belang stelt in al, wat
de Godsdienst betreft, zal het uwe geabonneerden niet onaangenaam
zijn, iets te vernemen omtrent eene Missie der Ew. P. Redemptio-
nistén, welke onlangs 3 uren van onze Stad, te Visé, heeft plaats ge-
had; te meer, daar men in Holland met die missien nog niet zoo zee-

bekend is. — Het was daags na O. H. Hemelyaart dat de Kerw. P. Redemptoristen ten getale van vier in de stad Visé aankwamen; de mare dezer Apostelike mannen had mij ook van Maastricht dervyaars geroepen; en het bevroemde mij, dat de predikation aanvankelijk niet zoo zeer bezocht werden; en het Walsche Visé scheen, in de daad, wel wat van die onverschilligheid in het godsdienstige aan den dag te leggen, waarvan het in deze streken beschuldigd wordt; doch naauwlijks had de vermaarde Pater Bernard zijn welsprekenden mond geopend, of de geheele stad stroomde naar de hoofdkerk; naarmate het volk iederen dag meer getroffen werd, groeide ook het getal der behoorders aan, zoodat de kerk weldra te klein was. Hier ben ik obgetuigen geweest wat eene missie, waar het Goddelijk Woord zoo eenvoudig en tevens met zooveel welsprekendheid en kracht verkondigd wordt, op de harten vermag: iedere predikatie perste nieuwe tranen uit aller oogen, nu eens van vreugde, dan weder van droefheid, naarmate de stof was welke men verhandelde.

In het sermooen over het groot kwaad der doodzonde zag men jong en oud, en den stedelijken adelborst even als den zwarten koolmijnwerker, luide weenen. Velen, die sedert jaren hunne christelijke pligten verzuimd hadden, kwamen zich rouwmoedig voor de voeten der paters neerwerpen; deze zoowel als eenige geestelijken uit de omstreken waren genoodzaakt, de laatste dagen tot na middernacht in den biechtstoel te blijven, terwijl de H. Communie nog tot aan den avond werd uitgedeeld.

Het afscheidssermooen van Pater Bernard, over de volharding, was alteraandoenlijkst; hier was het bijzonder, dat hij zijne mannelijke welsprekendheid deed gevoelen, die ik nog des te meer bewonderde, daar hij, als geboren Amsterdamer, de Fransche taal met zoo veel gemak en kracht bezigde, en er werd eene zoo sterke en volle stem vereischt als die van P. Bernard, om zich boven het gewoen en gesnik des volks even duidelijk en verstaanbaar te doen hooren.

Met de grootste voldoening keerde ik den 9 Junij, wanneer de missie was afgelopen, naar Maastricht terug, wenschende, dat de vruchten, welke de missien in vele andere plaatsen van België opgeleverd hebben, ook in Visé mogen bekliven, en de katholieken van Holland eindelijk ook eens zulke heilzame voorregten zullen mogen genieten.

Ontvang, Mijnheer de Redacteur, de verzekering enz.

MENGELEWERK.

Ierland en de Volksverkiezingen.

De zaak, die thans bij het Parlement in Engeland aanhangig is, betrekkelijk de Wet nopens het Kiesregt voor Ierland, is van meer gewigt, dan men zich zulks oppervlakkig wet voorstelt.

Tijdens de Reform-bill, die door Lord Grey is bewerkt, werd bepaald, dat de lijsten der kiesgeregtigden om de acht jaren zouden worden herzien; de Heer Stanley, nader tot Lord verheven, en die als toen tot de administratie van Ierland behoorde, wilde, dat deze herziening jaarlijks zoude plaats hebben, om daardoor het getal van Kiezers te verminderen; dit werd door den Heer O'Connell voorgekomen; Stanley's pogingen hadden dus geen gevolg, maar hij wist daar en tegen te bewerken, dat het getal leden uit Ierland in het Parlement slechts tot 120 werd beperkt, en dat de benoeming in grooter getal werd toegekend aan die steden en kantons, waarin de meeste Protestanten wonen; onder anderen werd aan de Universiteit van Dublin, waarvan de Professoren allen Oranjegezinde Protestanten zijn, het regt toegekend van twee leden te benoemen, een gelijk getal als aan de Stad Dublin met meer dan 300,000 zielen.

Lord Stanley, een gezworen vijand der Roomsch-Catholijken, die meermalen op eene verandering in de Kiezerswet had aangedrongen, heeft nu, onder het spitsvindig voorgeven van wering van misbruiken, het voorstel gedaan, dat de herziening der Kiezerslijsten in plaats van om de acht jaren, jaarlijks zoude plaats hebben, en, ongeacht alle pogingen daartegen zoh van den Heer O'Connell, van het Ministerie, ja, van het volk Ierland, is, met eene meerderheid van 301 tegen 298 stemmen, Besloten, zijne voordragt in Comité te behandelen.

De Voordragt of Wet is dus nog niet finaal aangenomen; er kunnen nog wijzigingen in worden gebragt, waarop het Ministerie werkt en waarmede men zich vleit, want anders zijn de gevolgen al te berekenen.

Tusschen is geheel Ierland daarover in beweging. De dweepzuchtige Protestanten, en de Oranje-Tories stellen alles in het werk, ten voordeele der voordragt van Lord Stanley, maar de bedaarde Protestanten sluiten zich aan de Roomsch-Catholijken aan, om haar tegen te gaan.

Het bezwaar, het welk Ierland er tegen heeft, bestaat voornamelijk hierin. Bij het opmaken der lijsten voor de Kiezers, moet een ieder met de bewijzen, dat hij er toe geregtigd is, zich voor het Burger Geregtshof begeven, en de zaak wordt nader bij den Groot Raad van het Rijk behandeld, zonne bewijzen worden aldaar door Advokaten betwist; en een aantal chicanes er tegen geopperd, en

wanneer zij deze niet kunnen oplossen en wederleggen, worden zij in zware kosten veroordeeld, hetgeen veroorzaakt, dat de meeste landlieden zich daaraan niet willen blootstellen, te minder nog, dewijl zij gewoonlijk drie of vier dagen moeten verzuimen, en kosten voor hunne reis maken; — om de acht jaren getroostten zij zich dit, maar jaarlijks valt het niet te vergen, en dit is juist hetgeen de Tories en de Protestanten heogen.

Het is hun bekend, dat de meeste landlieden tot het Catholicismus behooren, en, hoe moeilijker men het hun maken kan, om een regt te bezigen, hetwelk de Wet hun toekent, des te beter vermeenen zij in hunne keuze te kunnen slagen.

Het is dus geen wonder, dat de waardige O'Connell, de patroon van Ierland, de voorvechter der Roomsch-Catholijke belangen, zich verheft, om het plan van Lord Stanley tegen te werken, en daarin wordt hij ondersteund, niet alleen door het Ministerie, dat de gevolgen van het voorstel vooruit ziet, maar ook door alle bedaarde leden van het parlement, zonder onderscheid van kerkgezindheid.

De vergaderingen, die door den heer O'Connell belegd zijn, om deze zaak te behandelen, zijn niet zamengesteld uit de gewone volksklasse; — in eene er van bevinden zich onderscheiden Graven en Baronnen, acht Lords, drie Bisschoppen en een groot aantal Protestantsche geestelijken; en de petitie aan het parlement tegen het voorstel van Lord Stanley, is, ten gevolge van eene bewegingsreis van den Heer O'Connell door Ierland, onder anderen geteekend door 70 pairs en zonen van pairs; 30 Baronnetten; 55 leden van het parlement; 400 Vrederegters; 40 Luitenants der Graafschappen; 26 Roomsch-Catholijke Bisschoppen; 600 Geestelijken, zoo van de Engelsche Kerk als van de Roomsch-Catholijke en Protestantsche Kerken; 400 Advokaten en Geneesheeren, en 800 Bankiers en Kooplieden, waaruit dus blijkt, dat het eene algemeene volkszaak is voor Ierland, alsook welken invloed de achtlingwaardige O'Connell daár in het land heeft.

De weldenkenden onttrekken er zich niet, wanneer 't het belang van hunne regten en hunner Kerk geldt; zij aarzelen geenszins, zich openlijk te doen hooren, en door petitiën hunne gevoelens te uiten; zij worden niet afgeschrikt, hen te grieven, die uit hunne schroomvalligheid voordeel zouden weten te trekken; — een onvoorzigtige stap van het parlement kan en zal eindelijk eene afscheuring van Ierland voor Brittanje ten gevolge hebben, waarmede de Heer O'Connell het heeft verbonden.

Bedaarde Protestanten sluiten zich bij de verdrukke Roomsch-Catholijken aan, en blijken overtuigd te zijn, dat men zulk een groot gedeelte der bevolking niet voortdurend kan blijven onderdrukken, hetzij door Wetten, hetzij door bepalingen, die daarop van invloed kunnen wezen.

De Roomsch-Catholijken zijn begonnen met eerbiedig hunne bezwaren voor den troon te brengen; schoorvoetend is men er van tijd tot tijd in te gemoet gekomen; zij hebben zich bedaard en onderdanig gedragen, van de toekomst afwachtende, dat zij eindelijk in al hunne regten mogten erkend worden; — maar, nu zij ontwaren, dat men het plan schijnt te hebben, om op het hun eenmaal toegestane weder inbreuk te maken, doen zij zich met kracht hooren, en zullen wel zeker niet terugdeinzen!

Eene heilzame les voor die de Troonen omringen; — moge men er niet doof voor wezen, en vooral terugzien, op wat elders het volharder bij valsche beginselen ten gevolge heeft gehad.

Volgens de PRUISSISCHE STAATSCOURANT zweeft de ziel van den overleden Koning van Pruisen thans voor den Troon Gods, waar regtvaardigheid (?) en eeuwig leven haar deel zal wezen. De Hofprediker Dr. Ehrenberg heeft het lijk gezegend, en de Vorstelijke Familie, knielend bij de kist, voor den ontslapene gebeden. — Ook is zijne Majesteit nog Gereformeerd-Luthersch-kerkelijk bediend op het sterfbed, nadat hij het Grootmeesterschap der Vrijmetselaars-orde eerst aan zijnen zoon en opvolger had overgedragen. — Het is moeilijk, om al deze tegenstrijdigheden, door de Pruisische Staatscourant megedeeld, met elkaar over een te brengen. Die Lijkzegening, en dat Bidden voor den Overledene is wel niet erg Gereformeerd, even min als eene kerkelijke bediening op het sterfbed goed strookt met de hardnekkige overdragt van het Grootmeesterschap der Vrijmetselarij aan den Opvolger des Troons. — Onzin! —

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken heeft, met een uitgestreken gezigt, aan de Vertegenwoordigers des Volks (?) op den 15. Julij, 1840, 's ochtends ten half elf ure, binnen 's Gravenhage, het volgende gezegd: » Wij hebben in de Zitting van de Vertegenwoordigers, berekend, om de REDELIJKE wenschen te bevredigen van allen, die, wars van overdrijving, het MENTIGVULDIG GOEDE niet miskennen willen; dat wij (NB. hier kan gehuild worden) DOOR DEN ZEGEN-OES-ALEBHOOGSTEN, BOVEN ZOOVEEL ANDERE VOLKEN, gheheten mogen in het land onzer Vadersen! »

De hier bedoelde uitkomsten zijn hoofdzakelijk de 58. miljoen Nederlandsche guldens, berekend, om de traktementen te betalen van een heiliger onbaatzuchtige en onmisbare ambtenaren! — Verder doelt zijne Excellentie met het woord overdrijving hier zeker op de XXII Vertegenwoordigers, die tegen het Budget hebben gestemd, en, benevens Regtsreeksche Verkiezingen, Vrijheid van Godsdienst en Onderwijs hebben verlangd opgenomen te zien onder de nadere en uitdrukkelijke bepalingen onder na herziene (1) Grondwet.

Wat ten slotte al dat GOEDE betreft, waarmede wij boven zooveel andere Volken gezegend zijn, hieromtrent kan men nader informatie bekomen bij Mr. DIRK DONKER CURTIUS, die voornemens is, een plan uit te geven, waarop de verstandige hi zich regelen zullen, om aan den Koning, hun burgerschap op te zeggen met vriendelijk verzoek, om van al dat goede zooveel mogelijk, verschoond te mogen blijven, en door zijne Majesteit te worden, begunstigd met het regt der Vrijmetselarij in het land hunner Vadersen. — Zie de Arnhemsche Courant van den 4. dezer maand).

Onze lezers zullen zich herinneren, dat in ons nummer van 21 Maart 1840, een brief of artikel, geteekend 17 Maart 1840 door den Heer H. VAN BAER, tegen den Advokaat N. F. Sassen is genomen, en zulks bij gelegenheid eener zaak voor de Arrondissements Regtbank te 's Bosch aantagig, waarin de voornoemde Advokaat als verdediger tegen hem optrad. In die zaak heeft de Regtbank thans reeds gedaan en het navolgende vonnis uitgesproken, hetgeen wij vriendelijk verzocht zijn te plaatsen, en waarvan wij dan ook alleen daarom hebben willen voldoen, vermits van die zaak in een onzer vroegere nummers is gewag gemaakt. — Voorts wordt nog te worden gemeld, dat van het hier bedoelde vonnis door den daarmede bezwaarde appél is aangeeteekend.

De Arrondissements-Regtbank te 's Hertogenbosch, eerste of eerste Kamer.

In de zaak van HENRICUS VAN BAER, Apothecar en Drogist, wonende te 's Hertogenbosch, eischer bij behoorlijk geregistreerd exploit van dagvaarding van 30 September 1839, en verweerder op het incident, vertegenwoordigd door den Prokureur DECKERS (in zijne verdediging bijgestaan door Mr. KIVITS) en D. en Z. POEACK, drogisten, wonende te Amsterdam, gedaagden bij bovengemeld exploit en eischers ten incidentele, gerepresenteerd door den Prokureur HOLSTER (in hunne verdediging bijgestaan door Mr. N. F. SASSÉN); Gehoord Partijen in hunne middelen en conclusien, luidende: enz.

Gehoord den Heer Officier van Justitie concluderende, dat het der Regtbank behagen moge incidentelijk te statueren, te enterimeren het Rapport der deskundigen en op gronden van dien het ontkende geschrift te verklaren voor echt, met veroordeeling van den principalen eischer, bij lijfswang, in eene boete van f 100-, en schade en interessen, bij moderatie en taxatie; voorts in de kosten, met bevel om ten principale voort te procederen.

Gezien het behoorlijk geregistreerd vonnis dezer Regtbank de dato 20 December 1839.

Gelet op het bericht der deskundigen van den 18 Februarij 1840, waarin zij, op ontwikkelde gronden en motiven verklaren, dat het hun voorkomt, dat de derde nul in de cijfers 1000, te weten bloedzuigers voor f 7,00 en voor f 18,00 te leveren, voorkomende in den brief sub numero 1, door den schrijver van de brieven sub numeris 1, 2, 3, 4, en 5 geschreven is.

Gezien de stukken, voor zoo veel noodig behoorlijk geregistreerd.

Overwegende, met betrekking tot de faadzaken, dat de principale gedaagden als nu ten incidentele vorderen de verklaring, dat de questieuse nul in de cijfers 1000 in den brief van 20 Augustus H. door den schrijver der stukken van vergelijking, den principalen eischer, is geschreven, met magtiging om den brief in deszelfs geheel in het proces te brengen; voorts de veroordeeling des principalen eischers tot betaling eener som van f 1000 voor kosten, schade en interessen, onverminderd de boete bij de wet bepaald en de kosten van dit incident; — eindelijk het bevel tot teruggave der overgelegde stukken.

Dat de gedaagde ten incidentele, eischer ten principale, heeft beweerd, dat het rapport der deskundigen, door inhoud en vorm, niet voldoende is, om des Registers beslissing te bepalen en dat er bovendien ten processe omstandigheden aanwezig zijn, welke de opinie der exper ten onaannemelijk maken; dat, dewijl er slechts eene bloote ontkenning heeft plaats gehad, er in alle geval geene termen tot verleenen der gevraagde schadeloos stelling bestaan, en eindelijk dat, daar de beslissing van het geding niet eengelijk van den questieusen cijfer is afhankelijk gemaakt, de incidentele vordering behoort te worden verklaard niet ontvankelijk, althans ongegrond, met adjudicatie van den principalen eischer en conclusien, van impensis. Overwegende met betrekking tot het Yegl, dat moet worden beslist: 1°. of de incidentele vordering voor af moet worden afgewezen, 2°. of de echtheid der ontkende getalmerken moet geacht worden voldoende te zijn bewezen, 3°. of in dit geval termen bestaan tot vergoeding van kosten, schade en interessen? Ad 1°. Overwegende dat, zoo al met de beslissing der oorspronkelijke vordering geheel afhankelijk van de echtheid of valsheid der ontkende cijfers, het echter onbetwistbaar zeker is, dat die omstandigheden aanmerkelijken invloed op de verdere beoordeeling der zaak kan hebben en dat mitsdien deze zaak het medebrengt, dat de incidentele vordering eerst en vooral worde uitgewezen.

Ad 2°. Overwegende dat het bericht der deskundigen behoorlijk is opgemaakt, dat het alle kenmerken van nauwkeurig en bedaard onderzoek draagt, dat hunne beweringen, gronden en motiven het uitgebragt gevoelen zeer aannemelijk doen voorkomen, en eindelijk dat het door den geulle oordeel met 's Registers oortuiging niet strijdt.

Ad 3°. Overwegende dat het er alzoo voor gehouden moetende worden, dat de betwiste cijferletters door den principalen eischer zijn geschreven, hij mitsdien ten onregte de echtheid vanzelver heeft ontkend en alleen daardoor, onverminderd de boete bij de wet bepaald, aansprakelijk is voor alle kosten, schade en nadeel, bij of door de principale gedaagden te dit zaak geleden.

Overwegende, dat voorzeker door die wederzijdelijke ontkenning op de principale gedaagden een blaam is geworpen, die hen, in hun Crediet als kooplieden, moet hebben benaedeeld; dan dat, wijl door hun niet is bewezen, dat de aangedane schade te gevorderde som zoude bedragen, er allezins termen zijn om die vordering te modereren.

Regt doende in naam en van wege Z. M. den Koning. Verklaart dat de ontkende cijferletters, in den brief van den 20 Augustus jl. door den principalen eischer zijn geschreven.

Magtig de principale gedaagden dien brief als echt in het proces te brengen.

Veroordeelt den principalen eischer, krachtens art. 196 wetboek van Burg. Regtsvordering, in eene boete van f 100, en voor kosten, schade en interessen aan de principale gedaagden, tot betaling eener somme van f 150, beiden, des hoofts, bij lijfswang te verhalen.

Condemneert den principalen eischer in de kosten van dit incident, verciend ter somme van f 358,00, behalve de kosten van dit vonnis, deszelfs expiditie, insinuatie en executie.

Beveelt, dat partijen ten principale voort zullen procederen en dat binnen 14 dagen het gedeeltelijk ontkende stuk en de vier stukken van vergelijking, tegen behoorlijk reetief, aan den principalen gedaagden zullen worden teruggegeven. — Althans gevezen en uitgesproken ten openbare vergadering der Regtbank voornoemd van den 8. Mei 1840. Present de Heeren Mrs. van Convent ten Oger, President, van Galen en van Blarcom, Reglers, van Son, Officier, Baron van Hugenpoth, Griffier.

(Get.) V. C. TEN OEVER.
J. G. VAN HUGENPOTH.

ADVERTENTIEN.

Ondertbruid:
H. BOKSTART,
en
A. A. C. van den BROEK.
Eénige kennisgeving aan vrienden en bekenden.
Mook,
den 9. Junij 1840.

ADVERTENTIE.

Het HOOGHEEMRAADSCHAP van den **Rozenwaalschen en Steenbergischen Vliet**, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat op heden, den 11. Junij, 1840, tegen den laatsten December aanstaande betaalbaar zijn gesteld de navolgende pretentien ten laste van het zoo even genoemde Heemraadschap, spruitende uit de Negotiatie bij Zijner Majesteits Besluit van den 5. December 1835, No. 98, goedgekeurd, als: de Nummers 119, 101, 118, 131, 204, 196, 189, 143, 166, 88, 122, 90, 47.
Steenbergen,
den 11. Junij 1840.

Het Heemraadschap voornemd,
C. WIJNMALEN, v.
Ter ordonnantie van, hetzelfde
de Secretaris
C. S. WIJNMALEN.

De Notarissen **VERSTRAATEN** te Mil. en **BRUIJN** te Beers rekderende, zijn voornemens hantens hunne Principalen voor het seizoen van 1840, publiek te Verpachten;

Den 23. Junij 1840 des morgens om 9 ure te Escharen bij den Burgemeester **POOS**:

75 Perceelen **HOOIGRAS** in de hooft en lage Wyth, Jurisdicte der stad Grave en Escharen.

Den 23. dito des namiddags om 8 ure te Gassel bij **M. POOS**:

75 Perceelen **HOOIGRAS** onder Gassel en Linden.

Den 25. dito des namiddags om 2 ure te Velp bij den Burgemeester **GERVERS**:

150 Perceelen **HOOIGRAS** in de hooft en lage Wyth, Jurisdicte der stad Grave en Velp.

Den 26. dito des namiddags om 3 ure, te Beers bij den Burgemeester **ARTS**:

30 Perceelen **HOOIGRAS** onder Beers en Gassel.

Den 27. dito des namiddags om 3 ure, te Karkwijk bij den Burgemeester **VAN HOUT**:

70 Perceelen **HOOIGRAS** onder Cuyk en Linden.

En den 1. Julij des namiddags om 3 ure, te Tongelaar, Gemeente Gassel, bij den Kastelein **KUJPEERS**:

100 Bunders **HOOIGRAS**, op de Heerlijkheid Tongelaar.

GRANENMARKT.

Te Amsterdam van Maandag, den 15 Junij
Tarwe met goeden handel aan ons: 130, 131 p. n. Rdbokk. f 336, 340, 329 p. b. dito f 360; 122 p. j. b. Pools. f 320; 126 p. n. Norder f 393; 127 p. n. goede Stett. f 320; 124 p. r. b. Pools f 330; 124 p. n. b. Stett. f 320 bij partij. Gedroogde Rogge met meer omgang; andere soorten in een doen; 118 p. Arabg. f 176; 119 p. Prals. f 168; 168; 120 p. j. dito f 170; 117 p. Arabg. f 156; 121; 125 126 p. n. Overijs. f 178, f 183, 185; 118 p. prochie Rigg f 178. Garst traag; 110 p. Deens. f 165; 101 p. Koningab. 150. Haver prijsh; 85 p. Dikke f 135; 75 p. n. Voer f 112. Boekweit prijshoudend; 114; 116 p. Holst. f 170; 145. Koolzaad prijshoudend; Oostvr. 61 p. vl. Elve 71 p. vl. Lijntaad in een doen; 109 p. Kon. f 255; 104 p. Mem. f 220. Raapolie was wel zoo aangamer; per Gw. f 42; Vlieg. f 41; 50 p. f 41; Oct. f 42; Nov. f 42. Lijnolie per Gw. 34; Vlieg. f 33. Hennepolie per Gw. f 36; Vliegend. f 35. Raapkoeken f 64 a 68. Lijnkoeken f 8 a 9.

MARKTBERICHT.

BINHOVEN, 16 Junij 1840.
De prijzen der Granen zijn heden alhier ongeveer:
ROGGE, 6,10 a 0,00
BOEKWEIT, 6,00 a 0,00
HAYER, 3,00 a 0,00
Het Ned. pond 1800r.
De f. Roggenbrood. 0,48 a 0,52
0,34 a 0,00

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De Belgische fondsen waren den 16 Junij de 2 p. Ct. 55; de 5 p. Ct. 100; de 10 p. Ct. 100; de 15 p. Ct. 100; de 20 p. Ct. 100; de 25 p. Ct. 100; de 30 p. Ct. 100; de 35 p. Ct. 100; de 40 p. Ct. 100; de 45 p. Ct. 100; de 50 p. Ct. 100; de 55 p. Ct. 100; de 60 p. Ct. 100; de 65 p. Ct. 100; de 70 p. Ct. 100; de 75 p. Ct. 100; de 80 p. Ct. 100; de 85 p. Ct. 100; de 90 p. Ct. 100; de 95 p. Ct. 100; de 100 p. Ct. 100.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Rotterdam, Maandag 15 Junij 1840. Ure.
W. S. 2 p. Ct. 53; Dito 5 p. Ct. 100; M. Kanaalij. f 24. Sijnd. 4 p. Ct. 92; Mandat. 180; 180, 179; O. L. 5 p. Ct. 98; Aljoins 85 p. Ct. 25; Dito Coupon 17; Oude Russen 105; Kossels 6 p. Ct. 89; Lijk 105; Brixen 78; C. A. 17.

Ter Druk- en Geurantoukerij van D. A. A. de ROOY, te 's Bosch.